

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.681 van 28 maart 2003
in de zaak A. 125.960/X-11.094.**

In zake : 1. de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN,
 2. Rachel VAN GIJSEGHEM - DE MULDER,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat G. VERMEIRE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Voskenslaan 301

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
 dat woonplaats kiest bij
 Advocaat P. LEFRANC,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Koning Albertlaan 128,
2. de gemeente SINT-LIEVENS-HOUTEM.

tussenkomen de partijen :

1. de n.v. FONCK-DEHENNIN (in vereffening),
2. Walter DEHENNIN,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten I. LARMUSEAU, P. SMEDT en
 R. ROELANDTS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Visserij 157 A.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN en Rachel VAN GIJSEGHEM - DE MULDER op 26 augustus 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 7 juni 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Sectoraal BPA zonevrije bedrijven" genaamd van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, bestaande uit twee plannen van de bestaande toestand, twee bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften "beperkt tot de mate waarin het bedoeld BPA betrekking heeft op het deelplan 1.2. betreffende de NV FONCK-DEHENNIN";

2. de beslissing van 18 juli 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, waarbij aan n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor regularisatie (1) van werken niet uitgevoerd conform de stedenbouwkundige vergunning van 24 oktober 1988, (2) van onvergunde uitbreiding van de bedrijfsgebouwen, (3) het slopen van een bijgebouw, (4) het aanpassen van een opslagplaats voor mest, (5) het opbreken van niet-vergunde verharde delen op een perceel gelegen te Sint-Lievens-Houtem, Meulestraat 16, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 188k, 153e3, 153i3, 181b, 181a(deel), 191x, 198g(deel) en 195i;
3. de beslissing van 18 juli 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, waarbij aan n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een waterzuiveringsinstallatie op een perceel gelegen te Sint-Lievens-Houtem, Meulestraat 16, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 188k, 153e3, 153i3, 181b, 181a(deel), 191x, 198g(deel) en 195i;

Gezien de nota van de eerste verwerende partij;

Gezien het administratief dossier van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat T. DE SUTTER die, loco Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat B. ROELANDTS, die verschijnt voor de tussenkomende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening en Walter DEHENNIN, vereffenaar, met een verzoekschrift van 20 september 2002 hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de gemeenteraad van de gemeente Sint-Lievens-Houtem bij besluit van 25 april 2001 het ontwerp van sectoraal bijzonder plan van aanleg (B.P.A.) zonevreemde bedrijven voorlopig aanneemt; dat een openbaar onderzoek wordt georganiseerd van 15 mei tot 15 juni 2001; dat de gemeenteraad van Sint-Lievens-Houtem bij beslissing van 5 september 2001 sectoraal bijzonder plan van aanleg definitief aanvaardt "mits toevoegen van volgende artikels aan het plan :

"(...)

Art. 4 : Aan punt 2 van zone 3: Bufferzone-groenzone van de stedenbouwkundige voorschriften van het deel BPA Fonck-Dehennin wordt het volgende toegevoegd (na de zin te beletten dat het desbetreffende bedrijf zijn activiteiten uitbreidt naar aanpalende percelen.): 'De bufferzones moeten aangeplant worden in het eerstvolgend plantseizoen na goedkeuring van het BPA door de hogere overheid. Teneinde voldoende garanties in te bouwen dat de bufferzones worden aangelegd, wordt een financiële waarborg bepaald van 75 bef per m² voor het aanplanten van struiken en bomen en 300 bef per m² voor het opbreken van parkings en ander verhard materiaal, zodanig dat de gemeente de bufferzones kan realiseren wanneer het bedrijf in gebreke blijft. De gronden gelegen in zone drie (bufferzone) kunnen nooit afzonderlijk te koop aangeboden worden.'

Art. 5: Aan punt 2 van zone 1: Nijverheidsgebouwen en aanverwante voorzieningen van de stedenbouwkundige voorschriften van het deel BPA Fonck-Dehennin wordt het volgende toegevoegd (na de zin: de gronden binnen deze zone zijn uitsluitend bestemd voor de bedrijfsdoeleinden van het aldaar gevestigd bedrijf nl. slachterij-vleesuitsnijderij.) : 'In geen geval kan er verwerking of destructie van slachtafval of kadavers afkomstig van derden plaatsvinden.'";

dat de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie Media en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 7 juni 2002 het voornoemd bijzonder plan van aanleg "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" genaamd, van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, bestaande uit twee plannen van de bestaande toestand, twee bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften goedkeurt; dat het deel

BPA nr. 1.2. betrekking heeft op de inplanting van het bedrijf FONCK-DEHENNIN n.v.; dat dit de eerste bestreden beslissing is ; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem op 18 juli 2002 twee stedenbouwkundige vergunningen verleent aan n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening, met name één voor regularisatie (1) van werken niet uitgevoerd conform de stedenbouwkundige vergunning van 24 oktober 1988, (2) van onvergunde uitbreiding van de bedrijfsgebouwen, (3) het slopen van een bijgebouw, (4) het aanpassen van een opslagplaats voor mest, (5) het opbreken van niet-vergunde verharde delen op een perceel gelegen te Sint-Lievens-Houtem, Meulestraat 16, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 188k, 153e3, 153i3, 181b, 181a(deel), 191x, 198g(deel) en 195i en één voor het bouwen van een waterzuiveringsinstallatie op hetzelfde perceel; dat in beide beslissingen wordt overwogen dat de bouwaanvragen in overeenstemming zijn met het voornoemde sectoraal bijzonder plan van aanleg; dat dit de tweede en derde bestreden beslissingen zijn;

Overwegende wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft, dat de eerste verwerende partij het belang van de eerste verzoekende partij betwist; dat zij doet gelden dat deze niet beschikt over het vereiste "specifiek" collectief belang voor het instellen van de vordering, dat haar maatschappelijk doel een werking ratione loci beoogt die duidelijk ruimer is dan datgene wat bestreken wordt door de eerste bestreden beslissing, dat uit niets blijkt dat het ingeroepen milieuvstorend effect van de eerste beslissing het lokale niveau overstijgt; dat de tussenkommende partijen op grotendeels dezelfde gronden eveneens het belang van de eerste verzoekende partij bij de vordering betwisten;

Overwegende dat de tussenkommende partijen ook het belang betwisten van de tweede verzoekende partij; dat zij allereerst doen gelden dat de bestreden beslissingen aan de tweede verzoekende partij geen effectief nadeel toebrengen, dat de tweede verzoekende partij geen nadeel ondervindt door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten nu momenteel de slachtoffers van de n.v. FONCK-DEHENNIN stilliggen, dat het bijzonder plan van aanleg daar niets aan zal veranderen, dat immers vooraleer de activiteiten terug worden opgestart in eerste instantie een milieuvergunning moet worden verkregen, dat onder meer op grond van artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet de verleende stedenbouwkundige vergunningen geen enkel effect kunnen ressorteren nu de tenuitvoerlegging ervan reeds uit kracht van de wet is geschorst, dat aangezien er geen milieuvergunning is toegekend, tweede verzoekende partij niet kan gegriefd zijn door de stedenbouwkundige vergunning, dat derhalve ook het

bestreden sectoraal bijzonder plan van aanleg zonder uitwerking blijft; dat tussenkommende partijen, subsidiair ten aanzien van de bestreden vergunningsbesluiten doen gelden dat, wat de vergunning voor het bouwen van de waterzuiveringsinstallatie betreft, ze niet kunnen inzien hoe dit, op een plaats ver van de eigendom van de tweede verzoekende partij en waarop zij geen rechtstreeks zicht heeft, voor haar griefhoudend zou kunnen zijn, dat de bouw van een nieuwe installatie op het bedrijfsterrein een belangrijk herstel betekent van het natuurgebied; dat wat de bouwvergunning betreft voor het bedrijfsgebouw, de verhardingen en de groenaanleg, de tussenkommende partijen doen gelden dat voor drie van de vier onderdelen van deze vergunning (afbraak van een deel van het bedrijfsgebouw, het opbreken van tal van verhardingen en het vervangen ervan door groenbuffers) met grote zekerheid kan worden gesteld dat die beslissing voor de tweede verzoekende partij niet griefhoudend kan zijn nu dit tegemoetkomt aan hetgeen deze partij in rechte vordert voor de correctionele rechtbank, dat ook bij de regularisatie van het resterende gedeelte van het bedrijfsgebouw de tweede verzoekende partij niet doet blijken van het vereiste belang, dat die regularisatie geen enkel onmiddellijk effect ressorteert, dat de regularisatie van een gedeelte van het gebouw niets aan de plaatselijke situatie zal veranderen;

Overwegende, wat de ontvankelijkheid van de vordering in hoofde van de eerste verzoekende partij betreft, dat verenigingen zonder winstoogmerk krachtens de wet van 26 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, in rechte mogen optreden ter verdediging van het doel of de doeleinden waarvoor zij zijn opgericht; dat inzonderheid de milieuverenigingen krachtens de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu over een persoonlijk vorderingsrecht beschikken bij de gewone rechtbanken; dat voor de Raad van State diezelfde milieuverenigingen in rechte kunnen optreden op voorwaarde dat zij de rechtspersoonlijkheid bezitten en mits te voldoen aan de voorwaarden die gelden voor alle andere fysieke en rechtspersonen, te weten, doen blijken van een persoonlijk, rechtstreeks en geoorloofd belang alsmede van de vereiste hoedanigheid; dat een milieuvereniging van de vereiste hoedanigheid getuigt wanneer de ingestelde vordering kan worden ingepast in het doel dat zij zich heeft gesteld, dit doel niet samenvalt met de behartiging van het algemeen belang zelf en evenmin samenvalt met het persoonlijk belang van de leden van de vereniging;

Overwegende dat luidens de in de bijlagen tot het Belgisch Staatsblad van 12 juli 2001 bekendgemaakte statuten van de v.z.w. BOND BETER LEEFMILIEU VLAANDEREN haar doel en werkingsgebied zijn bepaald als volgt :

"Art. 3. BBL-Vlaanderen heeft tot doel het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu kaderend in een duurzame ontwikkeling van de samenleving, waarbij voldaan wordt aan de behoeften van de huidige generatie, zonder dat daarbij de behoeften van de volgende generaties in het gedrang komen.

§. 1. Deze doelstelling omvat :

een verantwoord en efficiënt gebruik van de natuurlijke rijkdommen, ruimte en energiebronnen. Dit impliceert productie- en consumptiepatronen die de beschikbare milieugebruiksruimte en de draagkracht van het ecosysteem respecteren; het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van open ruimte, landschappen, monumenten, cultureel erfgoed en stedenschoon;

het behoud, het herstel, de ontwikkeling en, het beheer van de biodiversiteit, natuur en natuurwaarden;

het bereiken van een algemene basismilieukwaliteit voor de milieucompartimenten water, bodem en lucht en het bereiken van een bijzondere milieukwaliteit in specifieke omstandigheden of gebieden;

het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het beheer van het stedelijk leefmilieu en van een leefbare woonomgeving. Dit impliceert het beperken van alle vormen van milieuhinder, waaronder geluidshinder, verkeersoverlast, geurhinder, lichthinder,...;

het bereiken van een beleid gericht op de bescherming van de gezondheid van de mens;

het bereiken van een beleid dat berust op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, het beginsel dat milieuaantastingen bij voorrang aan de bron dienen te worden bestreden en het beginsel dat de vervuiler betaalt;

het bereiken van een beleid dat gestoeld is op een volwaardige participatie van burgers en milieuverenigingen en dat de toegang tot het gerecht voor dezen garandeert.

§. 2. BBL-Vlaanderen wil dit doel verwezenlijken, onder meer door :

het uitbouwen van een koepelwerking op gewestelijk niveau;

het stimuleren van provinciale of regionale structuren;

het oprichten van of meewerken aan thematische netwerken, platformen en ad hoc samenwerkingsverbanden;

samenwerking met andere milieuverenigingen en koepels uit te bouwen op federaal, Europees en internationaal niveau;

§ 3. De vereniging kan met alle wettelijke middelen de nuttige initiatieven nemen, steunen en coördineren, onder meer door :

het vertegenwoordigen in rechte en in feite van zijn aangesloten verenigingen en instellingen overal waar het belang van leefmilieu en de lidorganisaties dit wenselijk en noodzakelijk maken;

de deelname aan de werking van advies- en overlegorganen;

rechtstreekse tussenkomsten bij officiële instanties en particulieren;

het uitwerken van studies en publicaties;

het realiseren van projecten en campagnes;

het inrichten en beheren van gemeenschappelijke instellingen en diensten; het voeren van perscampagnes;

het organiseren van of meewerken aan openbare manifestaties;

de vrijwaring van het doel langs gerechtelijke weg;

het informeren en sensibiliseren van het brede publiek of van specifieke doelgroepen.

(...)

Werkingsgebied

Art. 5. §. 1. Het werkingsgebied van BBL-Vlaanderen is het Gewest Vlaanderen, zoals is bepaald volgens art. 3 van de Belgische grondwet.

§. 2. De werking van BBL-Vlaanderen kan betrekking hebben op lokaal, gemeentelijk, regionaal, provinciaal, federaal, Europees of internationaal vlak, indien de activiteiten op deze niveaus een impact hebben op het leefmilieu van het Vlaams gewestelijk niveau of ze een precedent- of voorbeeldwaarde hebben voor de bescherming en verbetering van het leefmilieu op Vlaams gewestelijk niveau.";

Overwegende dat de eerste verzoekende partij, in zover zij zich tot doel heeft gesteld "het behoud, de bescherming en verbetering van het menselijk en natuurlijk leefmilieu", waarbij deze doelstelling nader is bepaald in het hiervoor aangehaald artikel 3, § 1, van de statuten, en dit in het ganse Gewest Vlaanderen, een belang nastreeft dat dermate ruim en algemeen is opgevat dat het in wezen de leefomgeving van iedereen in al zijn facetten bestrijkt; dat wegens deze absoluut algemene draagwijdte van die doelstelling, zo deze in aanmerking genomen wordt als grondslag voor de beoordeling van het belang van de vereniging om bij de Raad van State annulatieberoep - en als accessorium een vordering tot schorsing - in te dienen, het optreden van de vereniging gelijk staat met de actio popularis, indien de handeling die wordt aangevochten geen algemene draagwijdte heeft - even algemeen als die van de doelstelling waarop de vereniging zich beroept - doch een specifieke welomschreven strekking heeft; dat het ter zake gaat om de goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" genaamd van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, bestaande uit twee plannen van de bestaande toestand, twee bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften - waarbij de eerste verzoekende partij de vordering "beperkt tot de mate waarin het bedoeld BPA betrekking heeft op het deelplan 1.2. betreffende de NV FONCK-DEHENNIN" - alsook om twee stedenbouwkundige vergunningen die hun rechtsgrond vinden in voornoemd plan van aanleg; dat het op het eerste gezicht niet om algemene maatregelen met betrekking tot het ganse "Gewest Vlaanderen" gaat;

Overwegende voorts dat de eerste verzoekende partij luidens haar statuten een "koepel" is van "natuur- en milieuverenigingen"; dat luidens artikel 8 van de statuten "Vereisten voor toetreding" "BBL-Vlaanderen is samengesteld uit not-for-profit verenigingen en, instellingen met rechtspersoonlijkheid en natuurlijke personen die een feitelijke vereniging vertegenwoordigen", waarvan "hun doelstellingen stroken met het verenigingsdoel van BBL Vlaanderen zoals bepaald in artikel 3"; dat een zodanige federatie van verenigingen niet de vereiste kwaliteit heeft om op te treden voor de belangen die specifiek zijn voor een van de bij de federatie

aangesloten verenigingen; dat de bestreden beslissingen op het eerste gezicht louter plaatselijke belangen raken die niet door een overkoepelende vereniging van natuur- en milieuverenigingen op ontvankelijke wijze kunnen worden bestreden; dat de eerste verzoekende partij op het eerste gezicht niet doet blijken van het rechtens vereiste belang; dat op het eerste gezicht de exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep kan worden aangenomen; dat de vordering tot schorsing in hoofde van de eerste verzoekende partij niet ontvankelijk is; dat de vordering hierna enkel wordt onderzocht in hoofde van de tweede verzoekende partij;

Overwegende dat wat het belang van de tweede verzoekende partij bij de vordering betreft, niet wordt betwist dat de tweede verzoekende partij woont in de onmiddellijke omgeving van het plangebied van het bestreden bijzonder plan van aanleg en derhalve ook van het perceel waarvoor de thans bestreden stedenbouwkundige vergunningen werden verleend; dat zij op het eerste gezicht daardoor alleen reeds doet blijken van het vereiste belang; dat de andere door tussenkomende partijen aangevoerde redenen dit belang niet ontkrachten; dat inzonderheid het argument dat de bestreden vergunningen niet uitvoerbaar zijn, op het eerste gezicht dit belang als buur niet ontnemt; dat wat de eerste bestreden beslissing betreft, de tenuitvoerlegging ervan overigens niet uit kracht van de wet is geschorst door de omstandigheid dat nog geen milieuvergunning is verleend; dat wat de bestreden stedenbouwkundige vergunningen betreft, deze onmiskenbaar uitvoerbare kracht hebben; dat het feit dat krachtens artikel 5, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet is verleend of de melding niet is gebeurd, niet inhoudt dat deze vergunningen zonder rechtsgevolgen zijn; dat het op het eerste gezicht om die reden het verder er weinig toe doet dat de regularisatie van een gedeelte van het gebouw niets aan de plaatselijke situatie zal veranderen indien eenmaal vaststaat dat de verzoekende partij als buur een belang heeft; dat tot slot op het eerste gezicht niet ernstig kan worden betwist dat beide stedenbouwkundige vergunningen, die betrekking hebben op hetzelfde bedrijf, uitvoering geven aan het eveneens bestreden sectoraal bijzonder plan van aanleg dat betrekking heeft op hetzelfde bedrijfsterrein; dat te dezen op het eerste gezicht dit gegeven volstaat om als buur belang te hebben bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen; dat in deze stand van het geding de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de tweede verzoekende partij betreffende de eerste bestreden beslissing in een vierde middel de schending aanvoert van artikel 19, zevende lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat zij uiteenzet dat er in casu twee verschilpunten zijn tussen het ontwerp-bijzonder plan van aanleg en het op 5 september 2001 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, dat uit de gemeenteraadsbeslissing van 5 september 2001 blijkt dat de stedenbouwkundige voorschriften met betrekking tot punt 2 van zone 3 en met betrekking tot punt 2 van zone 1 door deze beslissing werden gewijzigd, dat dit toevoegingen zijn aan de bestemmingsvoorschriften, dat tweede verzoekende partij er belang bij heeft dat zij zich hierover kon uitspreken na een nieuw openbaar onderzoek;

Overwegende dat de eerste verwerende partij betoogt dat bezwaarlijk kan worden gesteld dat deze toevoegingen als wijzigingen in de zin van voormeld artikel 19 kunnen worden beschouwd, dat deze toevoegingen zijn gedaan door het gemeentebestuur omwille van "de benarde toestand van het bedrijf FONCK-DEHENNIN (bedrijf in vereffening)" zodat de gemeenteraad exploitatiegaranties naar de toekomst wenste in te bouwen, dat enerzijds het de garantie van de aanplanting van de bufferzones betreft en anderzijds de garantie dat er aldaar geen verwerking of destructie van slachtafval of kadavers, afkomstig van derden, zou plaatsvinden, dat het toevoegingen zijn waarvan de verzoekende partijen geen nadeel kunnen ondervinden doch enkel voordeel, dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel;

Overwegende dat ook de tussenkommende partijen het belang bij het middel betwisten, stellende dat het bijkomende voorwaarden betreffen die er toe strekken een nog betere bescherming te bieden voor de omwonenden, dat verzoekers niet aantonen welk belang zij er bij zouden hebben zich over deze

bijkomende voorwaarden uit te spreken nu het bijzonder plan van aanleg op hun vraag werd verstrengd; dat zij ten gronde het middel niet beantwoorden;

Overwegende wat het belang bij het middel betreft, dat het ernstig bevinden van dit middel tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan leiden; dat de omstandigheid dat een gewijzigd plan van aanleg zou tegemoet komen aan bepaalde bezwaren welke bij de eerste openbaarmaking werden geformuleerd, op het eerste gezicht niet dienend is om het belang bij het middel te ontzeggen; dat immers het tegemoetkomen van bepaalde bezwaren de mogelijkheid inhoudt dat het aangepaste ontwerp op zijn beurt nieuwe bezwaren van een andere aard zouden kunnen uitlokken; dat evenmin uitgesloten is dat die aanpassingen in wezen ontoereikend zijn om de bezwaarindiener voldoening te schenken; dat derhalve de tweede verzoekende partij er op het eerste gezicht belang bij heeft de miskenning van de in voornoemd artikel 19, zevende lid, bepaalde openbaarmaking als middel aan te voeren; dat op het eerste gezicht de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat artikel 19, zevende lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, luidt als volgt :

"Binnen de zestig daaropvolgende dagen neemt de gemeenteraad kennis van de uitslag van het onderzoek; hij kan het plan definitief aannemen dan wel beslissen het te wijzigen; in het laatste geval wordt een nieuw onderzoek gehouden in de vorm en binnen de termijnen, bepaald in dit artikel";

dat uit deze bepaling op het eerste gezicht volgt dat indien de gemeenteraad na het openbaar onderzoek beslist het voorlopig aangenomen plan te wijzigen, een nieuw openbaar onderzoek moet worden gehouden in de vorm en binnen de termijnen bepaald in genoemd artikel; dat het houden van dit nieuw openbaar onderzoek op het eerste gezicht een substantiële pleegvorm is; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de gemeenteraad van de gemeente Sint-Lievens-Houtem bij de definitieve aanneming op 5 september 2001 van het thans bestreden bijzonder plan van aanleg de stedenbouwkundige voorschriften van het deel bijzonder plan van aanleg nr. 1.2 betreffende n.v. FONCK-DEHENNIN heeft gewijzigd; dat niet blijkt en ook niet wordt aangevoerd dat na deze wijziging een nieuw openbaar onderzoek is gehouden in de vorm en binnen de termijnen bepaald in artikel 19 van het stedenbouwdecreet; dat op het eerste gezicht de in artikel 19, zevende lid, in fine bepaalde substantiële pleegvorm betreffende het openbaar onderzoek is miskend; dat noch het motief voor deze wijzigingen noch de omstandigheid dat de tweede verzoekende partij door deze

"toevoegingen" geen nadeel kan ondervinden hieraan afbreuk doet; dat het vierde middel ernstig is;

Overwegende dat inzake de beide bestreden stedenbouwkundige vergunningen van 18 juli 2002, de tweede verzoekende partij onder meer de schending aanvoert van artikel 159 van de Grondwet; dat zij onder meer doet gelden dat deze vergunningen moeten worden geschorst omdat ze beide zijn afgeleverd op grond van een onwettig bijzonder plan van aanleg (art. 159 G.W.);

Overwegende dat niet wordt betwist dat de bestreden stedenbouwkundige vergunningen hun rechtsgrond vinden in het bestreden bijzonder plan van aanleg; dat het in deze stand van het geding onwettig bevinden van het bijzonder plan van aanleg meebrengt dat de rechtsgrond van beide vergunningen onwettig lijkt; dat derhalve het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de tweede verzoekende partij onder meer doet gelden dat ze buurtbewoonster is, wonende op 25 à 30 meter van de ingang van het bedrijf, dat ze door de wijziging van woon- en recreatiegebied naar in wezen een industriegebied de planmatige bescherming van het gewestplan verliest, dat ze ook geen recht op inspraak meer heeft wanneer de n.v. FONCK-DEHENNIN een bouwaanvraag indient, dat haar procedure voor de rechtbank te Dendermonde sterk wordt beknot, dat de stopzetting van de exploitatie weldra verleden tijd zal zijn, dat eens de exploitatie die nu reeds een rechtstreeks risico is voortspruitend uit het bijzonder plan van aanleg, een feit zal zijn, de huidige relatieve rust verloren gaat, dat het bijzonder plan van aanleg volstrekt onvoldoende waarborgen biedt op het vlak van buffering, dat stedenbouwkundig er niets verandert aan de hoogte en de schaalbreuk van de gebouwen, dat door de wijziging van het voorschrift van zone 1 zelfs eigen dierlijk afval en kadavers kunnen verwerkt worden, dat verzoekende partij zonder schorsing voor de rest van haar levensjaren - ze is 69 jaar oud - de schade aan haar gezondheid, privacy, ... kortom leef- en woonkwaliteit moet ondergaan; dat eerste verzoekende partij vervolgens verschillende componenten van het aangevoerde nadeel nader toelicht; dat ze wat het nadeel betreft inzake de bestreden stedenbouwkundige vergunningen, onder meer doet gelden dat deze het rechtstreeks gevolg zijn van het betwiste BPA, dat mutatis mutandis dezelfde concrete bezwaren als in verband met het BPA gelden, zoals aantasting van het woongebied, van de woonomgeving, onvoldoende buffering, gevaar voor de toekomst doordat de exploitatie en dus ook de milieuhinder er terug komt, dat ook

de vergunning voor de bouw van de waterzuiveringsinstallatie een belangrijk bijbehoren is van een zonevreemd bedrijf, dat er "gelet op de gevraagde schorsing van het BPA, er (...) wel een ernstig nadeel en belang (is)";

Overwegende dat de eerste verwerende partij doet gelden dat de uiteenzetting van het nadeel te algemeen verwoord is, hetzij niet persoonlijk is, hetzij niet rechtstreeks voortvloeit uit de eerste bestreden beslissing;

Overwegende dat de tussenkomende partijen dezelfde kritiek uiten; dat zij verder doen gelden dat alle aangevoerde nadelen terug gaan op het beweerde bestaan van milieuhinder waarvan "nagenoeg alle denkbare vormen (...) worden aangehaald", dat echter niet één aannemelijk bewijsstuk naar voor wordt gebracht waaruit zou kunnen blijken dat er effectief ernstige milieuhinder dreigt, dat de woning van tweede verzoekende partij op 100 meter van het bedrijfsgebouw (slachtlijn) ligt, dat deze partij nauwelijks of zelfs geen zicht heeft op de bedrijfsgebouwen, dat de beweerde hinder niet voortvloeit uit de bestreden besluiten, dat de beweerde milieuhinder zich op vandaag niet manifesteert (de exploitatie is sinds 2001 stopgezet), terwijl voor zover deze hinder bewezen zou zijn, deze voortvloeit uit de milieuvergunning, dat de bestreden besluiten niet onmiddellijk ten uitvoer kunnen worden gelegd daar er geen milieuvergunning is, dat er aldus geen onmiddellijk nadeel is, dat de hinder - in globo beschouwd - zelfs niet eens bestaat; dat tussenkomende partijen met aandrang vragen kennis te willen nemen "van de maatregelen en investeringen die het bedrijf de afgelopen jaren heeft gedaan en van het feit dat tegenover het weinigzeggende pleidooi van de tweede verzoekende partij door de tussenkomende partijen duidelijke, onafhankelijke, deskundige studies, onderzoeken en adviezen worden voorgelegd, waaruit onomstotelijk blijkt dat er geen hinder is en dat het bedrijf aanvaardbaar is in de betrokken omgeving", dewelke ze in hun verzoekschrift tot tussenkomst uiteenzetten, dat "nu ontegensprekelijk vaststaat dat er geen ernstige milieuhinder is bewezen (...) vervallen meteen ook alle andere beweerde nadelen, nu deze voortvloeien uit de aanspraken van de tweede verzoekende partij om de (onbestaande) hinderaspecten te remediëren";

Overwegende dat uit de niet betwiste gegevens van de zaak blijkt dat tweede verzoekende partij woonachtig is aan de Meulestraat nr. 11; dat de bestreden beslissingen betrekking hebben op het bedrijf gevestigd aan de Meulestraat 16; dat het bestreden bijzonder plan van aanleg de rechtsgrond vormt voor het gebruik van dit gebied overeenkomstig de vastgestelde bestemming; dat luidens de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden bijzonder plan van aanleg de

"zone 1 Nijverheidsgebouwen en aanverwante voorzieningen" de gronden binnen deze zone uitsluitend bestemt voor de bedrijfsdoeleinden van het aldaar gevestigd bedrijf, nl. slachterij-vleesuitsnijderij, dat de terreinbezetting voor bebouwing in deze zone maximum 100 % bedraagt; dat aldus de uitbreiding van de nijverheidsgebouwen en aanverwante voorzieningen wordt toegelaten; dat verder niet wordt betwist dat het bijzonder plan van aanleg toelaat dat bouwwerken en functies die op grond van de vóór de goedkeuring geldende regelgeving, niet konden worden toegestaan noch geëxploiteerd, thans vatbaar voor vergunning zijn, wat overigens reeds blijkt uit het verlenen van de twee thans bestreden stedenbouwkundige vergunningen; dat dit plan van aanleg, door de bestemming woongebied en recreatiegebied te wijzigen in o.m. "Zone voor nijverheidsgebouwen en aanverwante voorzieningen", waardoor de vergunning, de uitbreiding en het gebruik van het complex op enkele tientallen meter van de woning van tweede verzoekende partij uiteraard de woonomgeving van tweede verzoekende partij op ingrijpende wijze zal aantasten, ook al worden er maatregelen opgelegd om de hinder te beperken die doorwerken in de te verlenen vergunningen; dat het ingeroepen nadeel het rechtstreekse gevolg is van de bindende voorschriften van het bijzonder plan van aanleg en niet enkel zijn oorsprong vindt in een eventuele milieuvergunning voor de exploitatie van de inrichting die door het bestreden bijzonder plan van aanleg mogelijk wordt; dat gelet op de aard en de omvang van de werken die door de eerste bestreden beslissing kunnen worden toegelaten enerzijds en die welke zijn vergund anderzijds, het niet relevant is of tweede verzoekende partij woont op 25 à 30 meter van de ingang van het bedrijfsterrein, dan wel of haar woning is gelegen op 100 meter van het bedrijfsgebouw (slachtlijn); dat evenmin relevant is dat thans geen milieuhinder bestaat, aangezien niet wordt betwist dat de exploitatie sinds juli 2001 blijkbaar is gestaakt; dat, gelet op het feit dat het te dezen enerzijds een sectoraal bijzonder plan van aanleg betreft, met een plangebied dat beperkt is tot het zonevreemde bedrijf waarvoor het, door af te wijken van de in het gewestplan bepaalde bestemming, beoogt een oplossing te bieden voor deze zonevreemdheid, en gelet op de aard en de omvang van de op grond van de bestreden stedenbouwkundige vergunningen vergunde werken waarvan niet wordt betwist dat ze niet louter beperkt zijn tot het regulariseren van de bestaande toestand anderzijds, impliceert te dezen het aannemen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten aanzien van het bijzonder plan van aanleg, dat hetzelfde nadeel aanvaardbaar is ten aanzien van de thans ermee samenhangende en mede bestreden stedenbouwkundige vergunningen; dat in de gegeven omstandigheden de uiteenzetting van de tweede verzoekende partij voldoende concrete gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

1. het besluit van 7 juni 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Sectoraal BPA zonevrije bedrijven" genaamd van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, bestaande uit twee plannen van de bestaande toestand, twee bestemmingsplannen met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften "beperkt tot de mate waarin het bedoeld BPA betrekking heeft op het deelplan 1.2. betreffende de NV FONCK-DEHENNIN";
2. de beslissing van 18 juli 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, waarbij aan n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor regularisatie (1) van werken niet uitgevoerd conform de stedenbouwkundige vergunning van 24 oktober 1988, (2) van onvergunde uitbreiding van de bedrijfsgebouwen, (3) het slopen van een bijgebouw, (4) het aanpassen van een opslagplaats voor mest, (5) het opbreken van niet-vergunde verharde delen op een perceel gelegen te Sint-Lievens-Houtem, Meulestraat 16, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 188k, 153e3, 153i3, 181b, 181a(deel), 191x, 198g(deel) en 195i;
3. de beslissing van 18 juli 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Lievens-Houtem, waarbij aan n.v. FONCK-DEHENNIN in vereffening de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een waterzuiveringsinstallatie op een perceel gelegen te Sint-

Lievens-Houtem, Meulestraat 16, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 188k, 153e3, 153i3, 181b, 181a(deel), 191x, 198g(deel) en 195i.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het eerste geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 250 euro, komt ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig maart 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.